

## Arrest

nr. 272 251 van 4 mei 2022  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS  
Lange Lozanastraat 24  
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 december 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 28 maart 2022.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 oktober 2019 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 september 2020 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster. Het beroep tegen deze beslissing werd onontvankelijk verklaard bij arresten met nummer 250 212 en 253 348 van 1 maart 2021 en 28 oktober 2021.

1.2. Op 21 december 2021 werd ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

**“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING**

*In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw (1), die verklaart te heten (1),*

*[...]*

*het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*Op 23/09/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, en op 28/10/2021 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.*

*Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 18 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.*

*Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980*

*§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.*

*In uitvoering van artikel 74/14, § 3, eerste lid, 6°, kan er worden afgeweken van de termijn bepaald in artikel 74/14, § 1, indien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2. Aangezien het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond werd beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.*

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen”.*

## **2. Over de rechtspleging**

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

## **3. Over de ontvankelijkheid**

In de nota met opmerkingen werpt verweerder op dat het beroep laattijdig werd ingesteld. Hij wijst er op dat de bestreden beslissing aan de post werd overhandigd via een aangetekende zending op 23 december 2021 en er getracht werd om deze verzending aan verzoekster af te leveren op haar laatst gekozen adres. Verweerder betoogt dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat op 27 december 2021 een afwezigheidsbericht werd achtergelaten op het adres van verzoekster.

De beroepstermijn begint volgens artikel 39/57, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) te lopen vanaf de derde werkdag na het overhandigen aan de post, *in casu* vanaf 27 december 2021. De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof derhalve 27 januari 2022. Het beroep, ingediend op 18 februari 2022, zou derhalve laattijdig zijn.

Verzoekster betoogt dat zij geen bericht ontvangen heeft op haar adres. De sticker die op de omslag van de bestreden beslissing werd geplakt, zou geen handtekening of andere bevestiging bevatten waaruit kan worden afgeleid dat het voormeld afwezigheidsbericht effectief werd achtergelaten bij verzoekster. Daarenboven is het volgens verzoekster niet duidelijk wat dit bericht zou omvatten en op welke manier dit werd achtergelaten.

De Raad ziet echter niet in waarom er *in casu* niet aangenomen kan worden dat er een standaard afwezigheidsbericht werd achtergelaten in de brievenbus van verzoeksters laatst gekozen adres.

Indien een dergelijk bericht wordt achtergelaten heeft de bestemming vijftien kalenderdagen de tijd om de aangetekende zending met ontvangstbewijs af te halen in het vermeld postkantoor of postpunt. Uit de omslag van het bestreden bevel blijkt duidelijk dat er op 27 december 2021 een afwezigheidsbericht werd achtergelaten. Vanaf 28 december 2021 was de zending beschikbaar voor afhaling. Op 12 januari 2022 was de zending nog steeds niet afgehaald en werd deze teruggestuurd naar de afzender. Er blijkt niet dat verzoekster getracht heeft om de aangetekende zending op te halen.

Verzoekster verduidelijkt niet waarom er *in casu* getwijfeld dient te worden aan de rechtsgeldigheid van de betekening van de voormelde aangetekende zending.

De Raad besluit aldus dat de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten op wettelijke wijze heeft plaatsgevonden aan de op dat ogenblik gekozen woonplaats, minstens maakt verzoekster het tegendeel niet aannemelijk. De bestreden beslissing werd rechtsgeldig overhandigd aan de post op 23 december 2021 zodat de beroepstermijn begon te lopen vanaf 27 december 2021. Het op 18 februari 2022 ingediende beroep is ingesteld buiten de termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/7, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet en is derhalve laattijdig. De exceptie wordt dan ook bijgetreden.

Het beroep is onontvankelijk.

#### 4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT